

forelægge et Lovudkast, der ikke er opført paa Dagsordenen, nemlig Udcast til en Lov om Indførelsen af bredfølgede Hjul for større Omnibusser og lignende luftede Vogne i Kjøbenhavn. Den ærede Minister har Ordet.

Indenrigsministeren: Ved Placaten af 7de Februar 1845 blev det foreskrevet, at der fra et senere Tidspunkt skulde indføres bredfølgede Hjul for Arbeidsvogne i Kjøbenhavn, og denne Bestemmelse er ogsaa traadt i Kraft. Man valgte imidlertid herved en Betegnelse af Lovens Gjenstand, som har viist sig just ikke at have været meget hensigtsmæssig. Der blev ogsaa fulgt en anden Betegnelse af en lignende Lovs Gjenstand i en Lov, der udkom i 1848, om bredfølgede Hjuls Indførelse paa Hovedlandeveiene i Sjælland, idet deri Forpligtelsen til at bruge disse Hjul blev gjort afhængig af Væsets Vægt. Dette er imidlertid ikke skeet i Kjøbenhavn. Som Folge deraf har det viist sig, at adskillige Vogne, navnlig de saakaldte Omnibusser, benytte smalfølgede Hjul; skjøndt det ikke saa sjældent skeer, at de fremføre endogsaa 20 Personer og flere, og denne Art af Befordring er saaledes tiltaget, især efterat Broerne og Frederiksberg ere blevne saa meget bebyggede, at baade Magistraten og Politiet have andraget paa, at den nævnte Placat maatte udvides til disse Vogne af en større Beskaffenhed og andre luftede Vogne, der ere indrettede til at fremføre 10 eller flere Personer. Det er nemlig almindeligt, at de, om de endogsaa kun ere indrettede til 10 Personer, dog kunne rumme flere, saa at man ikke har kunnet sætte Grænser lavere. Der kunde møde den Indvending imod denne Bestemmelse, at det var hensigtsmæssigere, at man indførte Vægtbestemmelser ogsaa i Kjøbenhavn. Jeg maa imidlertid derved bemærke, at skulde dette skee, saa skulde der ogsaa, ligesom paa Hovedlandeveiene, indføres Veieindretninger, hvor Vognene kunde veies; den Veierbod, som Kjøbenhavn har, med Hensyn til at besørge Halm og Hø veiet, er nemlig saa bekræftet, at den ikke vilde være tilstrækkelig. Fremdeles skulde der da ogsaa, ligesom paa Hovedlandeveien, ansættes Opvaskbetjente, som kunde an-

holde de Vedkommende, og Proven kunde ikke udføres paa anden Maade end derved, at de Vedkommende skulde være pligtige til fra forskjellige Steder i Byen at begive sig hen til et andet, for at lade Vognen med Passagererne veie. Ligefom dette vilde være befoieligt, saaledes vilde det ogsaa være i flere Henseender byrdefuldt og generende for Færsele, og kunde give Anledning til Misnøie, og, da nu dertil kommer, at Magistraten og Politiet ikke have forlangt nogen videregaaende Bestemmelse end den, der er optagen i Lovudkastet, har Ministeriet antaget, at man burde indskrænke sig dertil. Paa den anden Side kunde der være Spørgsmaal, om man havde behovet at forelægge en Lov i Anledning af en saa lidet betydelig Gjenstand, som denne Sag er, betragtet som Opgave for den lovgivende Magt; men, da det ved Placaten af 7de Februar 1845 engang er bestemt, hvorvidt Forpligtelsen gaaer, har navnlig Generalprocureuren, hvis Betænkning derom er indhentet, antaget, at man ikke, selv ved en kongelig Resolution, bekendtgjort ved en Politiplacat, var befoiet til at udvide hvin Lovbestemmelse til andre end dem, der efter dens Indhold være Loven undergivne, og man har saaledes været nødt til at uleilige ogsaa Rigsdagen med denne Sags Omhandling som en Lovgivningsgjenstand.

Formanden: Dette Lovudkast skal ligesledes blive omdeelt, og det vil, hvad dette angaaer, ligesom ogsaa med Hensyn til de 3 næstforegaaende forelagte Lovudkast, i et senere Møde blive at afgjøre, hvorledes de blive at behandle.

Vi gaae derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen, som er Forslag til Lov angaaende Toldbegunstigelse med Hensyn til Vand og Gasledning samt andre store Anlæg for Communernes Regning. Det er til indledende Behandling, denne Sag foretages. Saafremt der ikke gjøres noget Forslag om Nedsættelse af et Udvalg til at afgive Betænkning over denne Sag, antager jeg, at det er Thingets Mening, at den gaaer umiddelbart over til første Behandling (Ja! Ja!).